

เด็กวันวาน...เด็กวันนี้

พรทรัพย์ มนต์ศรี

อดีตที่ปรึกษา:ระบบราชการ (เจ้าหน้าที่วิเคราะห์งานบุคคล ๑๑) สำนักงาน ก.พ.

เด็กวันวาน...เด็กวันนี้

สมัยที่ลุงไปศึกษาต่อ ณ ประเทศสหรัฐอเมริกา เมื่อประมาณ ๔๐ กว่าปี มาแล้ว

สมัยนั้น เทคโนโลยีต่างๆ ยังไม่ได้เจริญเหมือนสมัยนี้ ดังนั้น หากคนอเมริกันต้องการทราบข้อมูลเกี่ยวกับประเทศไทย ก็ต้องไปค้นคว้าจากหนังสือในห้องสมุด

เพราะไม่อาจหาข้อมูลเกี่ยวกับเมืองไทยที่ต้องการทราบจากอินเทอร์เน็ตได้ง่ายๆ เหมือนสมัยนี้

นอกจากนี้ ข้อมูลจากหนังสือในห้องสมุดก็ไม่ทันสมัย ดังนั้น หากต้องการได้ข้อมูลที่ทันสมัยพอสมควร

ก็สอบถามจากคนไทยที่เขารู้จักโดยตรง

คำถามที่ลุงได้รับจากคนรู้จักหรือเพื่อนฝูง ก็เป็นข้อมูลต่างๆ ที่เกี่ยวกับเมืองไทยในยุคนั้นสมัยนั้นนั่นแหละ

หากเป็นคำถามที่เป็นเรื่องทั่วๆ ไป ก็ไม่ค่อยมีปัญหาเท่าไรนัก เพราะลุงเป็นนักอ่านอยู่แล้ว

ชีวิตของลุงประสบความสำเร็จก็เพราะนิสัยชอบการอ่านของลุงเป็นส่วนสำคัญ

ประกอบกับคนไทยทุกคนก็ได้เรียนรู้วิชาประวัติศาสตร์และเรื่องราวต่างๆ ของประเทศไทยอยู่แล้ว

ดังนั้น คำถามที่เกี่ยวกับประวัติศาสตร์ชาติไทยเกี่ยวกับพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวและพระราชวงศ์ รวมทั้งเรื่องความเป็นอยู่ทั่วๆ ไปของคนไทย

ลุงและคนไทยส่วนใหญ่ก็ตอบได้อยู่แล้ว

แต่เป็นเรื่องน่าอายมาก ที่ลุงตอบคำถามบางอย่าง ซึ่งเป็นเรื่องใกล้ตัวของลุงมากที่สุดไม่ได้ เช่น คำถามที่ว่า กรุงเทพมหานคร มีพลเมืองเท่าไร

อุณหภูมิของกรุงเทพมหานครโดยเฉลี่ยประมาณเท่าไร และ ฯลฯ

ไม่ใช่ลุงคนเดียวหรอกที่ตอบไม่ได้ เพื่อนๆ ของลุงหลายคน ก็ตอบไม่ค่อยได้เช่นกัน

ลุงเข้าใจว่า ที่เด็กวันวาน...สมัยลุงตอบคำถามเรื่องใกล้ตัวไม่ได้ คงไม่ใช่เพราะหลักสูตรการศึกษาของไทยเราหรอก

แม้ว่าในสมัยก่อน เด็กวันวาน...ทุกคน ไม่ว่าจะอยู่ที่ไหนในผืนแผ่นดินไทย ต้องเรียนรู้เหมือนกันหมดทุกเรื่อง เพราะหลักสูตรการศึกษาของไทยในสมัยนั้น เป็นหลักสูตรกลาง

ซึ่งต่างกับเด็กวันนี้....ที่ได้เรียนทั้งหลักสูตรกลางแบบเด็กวันวาน.....และหลักสูตรที่แต่ละโรงเรียนได้จัดขึ้น เพื่อให้ความรู้แก่เด็กวันนี้...ได้ศึกษาเรียนรู้ตามความต้องการของแต่ละท้องถิ่น

แต่เด็กวันนี้...หลายต่อหลายคนก็ตอบคำถามที่ใกล้ตัวอย่างที่ลุงถูกถามไม่ได้

นี่ยังดีนะ ที่เด็กวันนี้....ได้เรียนวิชาประวัติศาสตร์กันเหมือนเดิมแล้ว หลังจากกระทรวงศึกษาธิการได้ให้หยุดการเรียนการสอนไประยะหนึ่ง

ไม่เช่นนั้น คำถามเกี่ยวกับประเทศไทย ไม่ว่าจะเป็คำถามในภาพรวมหรือคำถามที่เกี่ยวกับท้องถิ่น ก็คงตอบกันไม่ได้เช่นกัน

สาเหตุที่เด็กไทยส่วนใหญ่ ไม่ว่าจะเป็เด็กวันวาน...หรือเด็กวันนี้...ไม่ค่อยรู้เรื่องใกล้ตัว ลุงเข้าใจว่า คงจะเป็นเพราะเด็กไทยเราไม่เคยได้รับการปลูกฝังให้ศึกษาและรับรู้เรื่องในสิ่งที่ใกล้ตัว รวมทั้งไม่ค่อยได้รับการปลูกฝังให้มีนิสัยรักการอ่านด้วย

ต่างกับเด็กฝรั่ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งเด็กอเมริกัน สังคมเขาปลูกฝังให้เด็กทุกคน ได้เรียนรู้และศึกษาเรื่องต่างๆ ที่อยู่ใกล้ตัวมากที่สุด

ตอนลุงไปอยู่ที่อเมริกาใหม่ๆ นั้น อยากรู้อะไรก็ถามจากเด็กอเมริกันซึ่งเป็นลูกของครอบครัวชาวอเมริกัน ซึ่งชวนลุงไปรับประทานอาหารและร่วมในกิจกรรมต่างๆ อยู่บ่อยๆ

ลูกของเขาทั้ง ๒ คนกำลังศึกษาในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย (HIGH SCHOOL) เป็นผู้ตอบคำถามในเรื่องสิ่งที่ลูกต้องการทราบเกี่ยวกับนครลอสแอนเจลิส (Los Angeles) และรัฐแคลิฟอร์เนีย (California) แทบทุกเรื่อง และไม่ใช่เด็กอเมริกันสองคนนี่เท่านั้น ที่รู้เรื่องราวรอบตัวของเขา

ในระยะหลังเมื่อลูกเดินทางไปรัฐอื่นๆ เด็กอเมริกันที่พบก็เป็นเช่นเดียวกัน

ดังนั้น ลูกจึงเห็นว่า ถึงเวลาแล้วที่เราควรจะปลูกฝังเด็กไทยให้รู้เรื่องเมืองไทยและสิ่งที่ใกล้ตัวของเด็กไทยให้มากที่สุด

เพราะนอกจากคนไทยจะได้ให้ข้อมูลที่ถูกต้องแก่ทุกๆ คนที่ประสงค์จะทราบแล้ว

หากเป็นคำถามจากคนต่างชาติ ก็จะช่วยประชาสัมพันธ์ประเทศของเราให้แพร่หลายมากขึ้น

การแก้ปัญหานี้ คงต้องเริ่มต้นที่กระทรวงศึกษาธิการก่อน โดยเน้นย้ำให้ครูทุกคนได้สอนและจัดกิจกรรมการให้นักเรียนได้เรียนรู้เรื่องاتیใกล้ตัวนักเรียนให้มากที่สุด

สถาบันการศึกษาที่ผลิตครูอาจารย์ก็ควรจะทำเนิกรการอย่างเดียวกัน

กิจกรรมการเรียนรู้เรื่องรอบตัวใดที่ครูหรือนิสิตนักศึกษาผู้ใด จัดได้ดีและมีประโยชน์ก็ควรนำออกเผยแพร่ให้กว้างขวางมากยิ่งขึ้น

สำหรับเด็กวันนี้.....ทุกคน ก็ควรที่จะเสริมความรู้ให้แก่ตัวเอง

โดยการอ่าน อ่านให้มากที่สุดเท่าที่จะอ่านได้ หรืออาจหาข้อมูลได้ง่าย ๆ จากอินเทอร์เน็ต

หากหาไม่ได้จริง ก็อาจหาได้จากส่วนราชการซึ่งเป็นผู้จัดเก็บและรวบรวมข้อมูลทุกอย่างของประเทศไทย

หลายๆ พอดีจะเดาออกไหม....ก็สำนักงานสถิติแห่งชาติ ینگละ

ลูกขอโฆษณาประชาสัมพันธ์ที่นี่ให้ เพราะลูกเคยใช้บริการมาแล้ว ขอรับรองว่าได้ผล

ดังนั้น หลานๆ อายากได้ข้อมูลอะไร ก็เขียนอีเมลล์ส่งไปถามได้ที่ services@nso.go.th

จะได้คำตอบที่ไม่นานเกินรอ

สำคัญว่า หลานๆ พร้อมทั้งจะเรียนรู้เรื่องราวต่างๆ รอบตัวเราแล้วหรือยัง

๑ มิถุนายน

- วันฉลองเอกราช
ประเทศรัฐเอกราชชาวมัว ชื่อเมืองหลวง อาปีอา

๒ มิถุนายน

- วันชาติ ค.ศ. ๑๙๔๖
ประเทศสาธารณรัฐอิตาลี ชื่อเมืองหลวง โรม

๔ มิถุนายน

- วันแห่งอิสรภาพ ค.ศ. ๑๙๗๐
ประเทศราชอาณาจักรตองกา ชื่อเมืองหลวง นูกูอะโลฟา

๖ มิถุนายน

- วันพระราชสมภพสมเด็จพระราชาธิบดีอัลแบร์ที่ ๒ ค.ศ. ๑๙๓๔
ประเทศราชอาณาจักรเบลเยียม ชื่อเมืองหลวง บรัสเซลส์

- วันชาติ ค.ศ. ๑๙๘๒

ประเทศราชอาณาจักรสวีเดน ชื่อเมืองหลวง สตอกโฮล์ม

๑๐ มิถุนายน

- วันชาติ
ประเทศสาธารณรัฐโปรตุเกส ชื่อเมืองหลวง ลิซบอน

๑๒ มิถุนายน

- วันเอกราช ค.ศ. ๑๘๙๘
ประเทศสาธารณรัฐฟิลิปปินส์ ชื่อเมืองหลวง มะนิลา

- วันรัสเซีย ค.ศ. ๑๙๙๑

ประเทศสหพันธรัฐรัสเซีย ชื่อเมืองหลวง มอสโก

- วันพระราชสมภพอย่างเป็นทางการของสมเด็จพระราชินีเอลิซาเบธที่ ๒ ค.ศ. ๑๙๒๖

ประเทศสหราชอาณาจักรบริเตนใหญ่และไอร์แลนด์เหนือ
ชื่อเมืองหลวง ลอนดอน

๑๗ มิถุนายน

- วันสถาปนาสาธารณรัฐ ค.ศ. ๑๙๔๔
ประเทศสาธารณรัฐไอซ์แลนด์ ชื่อเมืองหลวง เรคยาวิก

๑๘ มิถุนายน

- วันชาติ ค.ศ. ๑๙๙๓
ประเทศสาธารณรัฐเซเชลส์ ชื่อเมืองหลวง วิกตอเรีย

๒๓ มิถุนายน

- วันชาติ ค.ศ. ๑๙๖๑
ประเทศราชรัฐลักเซมเบิร์ก ชื่อเมืองหลวง ลักเซมเบิร์ก